

በመጠበቂያዬ ላይ እቆማለሁ፤ በአምባ ላይም እወጣለሁ፤ የሚናገረኝንም፤ ስለ ክርክሬም የምመልሰውን አውቅ ዘንድ እመለከታለሁ።

2 ፤ እግዚአብሔርም መለሰልኝ እንዲህም አለ። አንባቢው ይፈጥን ዘንድ ራእዩን ጻፍ፤ በጽላትም ላይ ግለጠው።

3 ፤ ራእዩ ገና እስከ ተወሰነው ጊዜ ነው፤ ወደ ፍጻሜውም ይቸኩላል፤ እርሱም አይዋሽም፤ ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሠው፤ እርሱ አይዘገይም።

4 ፤ እነሆ፤ ነፍሱ ከጦርታለች፤ በውስጡም ቅን አይደለችም፤ ጻድቅ ግን በእምነቱ በሕይወት ይኖራል።

5 ፤ እርሱ አታላይና ኩሩ ሰው ነው፤ በስፍራው ዐርፎ አይቀመጥም፤ ስስቱን እንደ ሲኦል ያሰፋል፤ እርሱም እንደ ሞት አይጠግብም፤ አሕዛብንም ሁሉ ወደ እርሱ ይሰበስባል፤ ወገኖቹንም ሁሉ ወደ እርሱ ያከማቻል።

6 ፤ እነዚህ ሁሉ። ለእርሱ ያልሆነውን ወደ እርሱ ለሚሰበስብ መያዣውንም ለራሱ የሚያበዛ ወዮለት! እስከ መቼ ነው? እያሉ ምሳሌ አይመስሉበትምን?

7 ፤ ተረትም አይተርቱበትምን? የሚነክሱህ ድንገት አይነሡብህምን? የሚያስጨንቁህም ይነቃሉ፤ ለእነርሱም ብዝበዛ ትሆናለህ።

8 ፤ የሰውን ደም ስላፈሰስህ፤ በምድሪቱና በከተማይቱም በእርስዋም በሚኖሩ ሁሉ ላይ ስላደረግኸው ግፍ፤ አንተ ብዙዎችን አሕዛብን በዝብዘሃልና ከአሕዛብ የቀሩት ሁሉ ይበዘብዙሃል።

9 ፤ ከክፉ እንዲድን ጐጆውን በከፍታ ላይ ያደርግ ዘንድ ለቤቱ ክፉ ትርፍን ለሚሰበስብ ወዮለት!

10 ፤ ብዙ አሕዛብን አጥፍተሃልና ለቤትህ እፍረትን መክረሃል፤ በነፍስህም ላይ ኃጢአትን አድርገሃል።

11 ፤ ድንጋይም ከግንብ ውስጥ ይጮኻል፤ እንጨትም ከውቅር ውስጥ ይመልስለታል።

12 ፤ ከተማን በደም ለሚሠራ፤ ከተማንም በኃጢአት ለሚመሠርት ወዮለት!

13 ፤ እነሆ፤ አሕዛብ ስለ እሳት እንዲሠሩ፤ ወገኖችም ስለ ከንቱነት እንዲደክሙ ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሆነ አይደለምን?

14 ፤ ውኃ ባሕርን እንደሚከድን ምድር የእግዚአብሔርን ክብር በማወቅ ትሞላለችና።

15 ፤ ኅፍረተ ሥጋውን ለማየት ባልንጀራውን ለሚያጠጣ፤ ክፉንም ለሚጨምርበት፤ ለሚያሰክረውም ወዮለት!

16 ፤ በክብር ፋንታ እፍረት ሞልቶብሃል፤ አንተ ደግሞ ጠጥተህ ተንገድገድ፤ የእግዚአብሔር የቀኙ ጽዋ ይመለስብሃል፤ እፍረትም በክብርህ ላይ ይሆናል።

17 ፤ የሰውንም ደም ስላፈሰስህ፤ በምድሪቱና በከተማይቱም በእርስዋም በሚኖሩ ሁሉ ላይ ስላደረግኸው ግፍ፤ በሊባኖስ ላይ የሠራኸው ግፍ ይከድንሃል፤ የአራዊትም አደጋ ያስፈራራሃል።

18 ፤ የተቀረጸውን ምስል ሠሪው የቀረጸው ለምን ጥቅም ነው? ዲዳንም ጣዖት ይሠራ ዘንድ ሠሪው የታመነበቱ፤ ሐሰትን የሚያስተምር ቀልጦ የተሠራ ምን ይጠቅማል?

19 ፤ እንጨቱን። ንቃ፤ ዲዳውንም ድንጋይ። ተነሣ ለሚለው ወዮለት! በውኑ ይህ ያስተምራልን? እነሆ፤ በወርቅና በብር ተለብጦአል፤ ምንም እስትንፋስ የለበትም።

20 ፤ እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤ ምድርም ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል።